

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:
Pe an L. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:
Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Hansen-stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10. A. Oppelk în Vienna, Stubenbautei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Loh în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Pesta și Havas-Lafite-Bullier & Comp. în Paris.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

Chișinău 20 Aprilie.

Este sigur că Imperatul va sta aci Duminecă; Luni va trece sub o mare revistă trupelor pe marginea Prutului.

Rusele, 20 Aprilie.

Cu toate temerile ce domnesc în România, nu se crede că turcii vor veni la București. Ei de sigur vor face încercare să ocupe Calafatul, poate spre a înainta spre Giurgiu, Măgurele și spre podul de la Barboși, așezat pe Siret între Galați și Brăila.

Apoi ei se vor mărgini a se ține în defensivă fără a-și părăsi pozițiile care sunt esecelent fortificate. Turcii să tem, că dacă vor debarca în România, Rușii să nu silească prin surprindere trecerea peste Dunăre, în urma panice și desordinelor cauzate la cea din tatălui învingere.

(Născându-se în toate exemplarele ei, se reproduce și azi).

Viena 20 Aprilie.

Se telegrafiază din Petersburg ziarului „Politische Correspondenz”, cu data de azi:

O circulară adresată ambasadorilor guvernului imperial, anunță că principele Gortiacoff n'a trimis încă manifestația rezoluțiilor cabinetului rusesc, aceste rezoluții fiind amânate până la 29 Aprilie.

Țarul se va întoarce la 30 Aprilie de la Kigeneu la Petersburg.

Berlin, 20 Aprilie.

„Gazetta Germaniei de Nord”, desmiște știmitol că Germania face înarmări actualmente. Acest ziar adaugă că Germania n'are absolut nici un motiv pentru a face preparative militare.

Paris, 20 Aprilie.

Să asigură că armata austriacă nu va ocupa Bosnia și Herzegovina mai înainte de a pătrunde Rușii în Bulgaria.

Peterburg, 20 Aprilie.

Țarul se duce d'acum dreptul la Kigeneu. Arhiducele Albert de Austria este așteptat la Kigeneu.

BUCUREȘTI 20 APRILIE

Partidul radical de la guvern a făcut și el un manifest către alegătorii Senatului. Cine vrea să l citească (e cam lung), îl găsește în *Românul* de ieri și l va găsi poate așezat pe toate zidurile. Când radicalii sunt la guvern!

Manifestul are două mari defecte, așa de mari, în cât îl scoate din categoria lucrărilor serioase și îl pune

în categoria lucrărilor obicinuite a le regimului la putere.

Aceste două defecte a le manifestul radical sunt:

1). Neadevărul; dar nu vro-un neadevăr mai ascuns și mai rafinat, ci neadevărul vedit și brutal.

2). Lipsa de tact politic prin o polemică nepotrivită.

Începem cu arătarea neadevărului căci manifestul însuși începe cu un neadevăr:

Domni alegători,

În fața alegerilor generale de la 9 și 11 Aprilie curinte, toți adversarii partidei naționale-liberale s'au întrunit, în scopul mărturisit de ei înșiși de a restitui regimul actual, și de a readuce la putere regimul care, în timpul celor cinci ani expirați la Martie, 1876, a dispus într'un mod discreționar de această țară.

Este neadevărat, că noi am mărturisit scopul de a readuce la putere cu ocazia acestor alegeri, regimul Catargi.

Noi am mărturisit — nu o dată, ci de multe ori, și adese în chiar articolele de fond ale „Timpului” (vezi între altele numărul nostru de alaltăieri), că dorința noastră este retragerea d-lor I. Brătianu, Chițu, etc. pentru incapacitate, și înlocuirea lor cu un cabinet Cogălniceanu sau cu un cabinet Iepureanu, sau cu ori-cine ar fi — numai să fie oamenii mai capabili de a conduce țara în asemenea timpuri primejdioase.

Ei, (adecă noi conservatorii) vorbesc de prigoniri, pe când este cunoscut de toată țara că nici o arestare, nici o maltratare, nici o persecuție de ori-ce natură, pentru motive politice, nu s'a făcut sub guvernul actual.

Neadevărul este aici așa de vederat, încât credem, că la o a doua cetire a manifestului, înșii radicalii vor regreta, că s'a strecurat acest pasagiū.

Nici o arestare, nici o persecuție de ori-ce natură pentru motive politice nu s'a făcut sub guvernul Brătianu!

Dar arestarea fostului Prefect Iacovache? Dar arestarea fostului Prefect Nicolaidă? Dar perchișițiile pe la toți foștii Prefecți? Dar lucrarea

și publicarea scrisorilor private ale d-lui Donici? Dar acuzarea a 11 miniștri, dintre care însuși Camera a scos pe 5 ca fiind rău acușați? Dar afșarea actului de acuzare pe la toate Comunele? Dar darea în judecată a d-lui Ilie Iacovachi, care a fost apoi achitat de jurați? Dar darea în judecată a fostului prefect Popescu, care a fost asemenea achitat de jurați? Dar darea în judecată a tribunalului Tirgoviște, care a fost achitat de Curtea de Casație? Dar etc. etc. etc?

Ei, (adecă tot noi conservatorii) cuteză să mergă cu spiritul de calomnie până a vorbi de violarea inamovibilității Curții de casație, pe când este știut că această inamovibilitate n'a fost cătuși de puțin atinsă, și că atât Camera cât și guvernul au respins ori-ce opinie personală de asemenea natură.

Opinie personală? Cutezanța a noastră? Calomnie din partea noastră?

Apoi iacă ce zice însuși Comisia bugetară a Camerei actuale în raportul său oficial către Cameră pentru bugetul ministerului justiției pe anul curent 1877:

„Considerând că și chiar numărul membrilor curții de casație este peste trebuință, este un lucru, Comisiunea a fost nevoită a face o reducere și în numărul membrilor curții și aceasta în conformitate și cu vederile guvernului. Asupra numărului de redos, majoritatea comisiunei, tot în conformitate cu vederile guvernului, a redos cifra de patru membri, iar raportul a ramas de opinie, că numărul membrilor curții de casație să fie redos la opt.”

Judece acum ori-ce om nepărtinitor, dacă nu avem noi dreptate, când tăgăduim unui asemenea manifest valoarea unui act serios.

Trecem acum la lipsa de tact politic, ce rezultă din această lucrare a radicalilor.

Regimul radical stăpânește astăzi țara. De la radicali se așteaptă dar acum — nu critica oamenilor de altă părere, ci programul propriilor lor fapte pozitive pentru binele țării.

În loc de aceasta, manifestul celor de la guvern face opoziție la manifestul celor de sub guvern.

Așa de mult s'au deprins radicalii

să strige cu gura în contra ori-cărui minister, în cât astăzi, când ei înșii au minister, continuă a striga cu gura . . . în contra cetățenilor.

Toată viața lor n'au știut să facă de cât critica în contra guvernărilor; astăzi nu știu să facă de cât critica în contra guvernărilor.

Manifestul lor, în loc de a fi programul unui partid de la guvern, este pledonria unui acusat. Ear partidul conservator, în contra căruia se apară, i-au dat ast-fel rolul de minister public, reprezentant al intereselor societății.

Apoi nu este aceasta lipsă de tact politic? Ba este o lipsă de tact așa de enormă, în cât se poate pune alătura numai cu disolvarea Senatului de la 23 Martie.

Simțimentul, ce l va lăsa în public manifestul radicalilor, este următorul:

Radicalii nu au viață proprie; ei nu au în ei înșii puterea de a trăi; ei trăesc numai în conservatori și prin conservatori; ei știu numai vorbe de critică, dar nu fapte de îndreptare; ei sunt folia adevăratului partid, fondul negru pentru figura albă, umbra pentru lumină; ei sunt numai o atârănare acățată de partidul conservator.

TELEGRAMĂ ADRESATĂ

M. S. DOMNITORULUI

Măria ta!

Cu toată înalta M. T. promisiune că colegiurile senatoriale au să fie libere, vedem cu îngrijire M. T. că județul Argeș este dat prada unui adevărat terorism.

Cu trei zile înainte de alegeri, Cetățeni onorabili, avuți, alegători în col. I. sunt țărți la instrucție, aruncați la pușcărie, puși la secret sub pretestele cele mai ridicole.

Adevăratul scop al acestor nedemne manopere este a împiedeca prin închisoare și intimidare, pe cetățeni de a-și exercita drepturile electorale.

Denunțăm respectuos M. V. această purtare a guvernărilor nostrilor.

Sub-seriși: M. Vasilescu, N. Mecușescu, Gr. Racovicanu, I. Pascal, T. Radovitz, I. R. Drăgășescu, N. Bogdan, Christescu, G. Protopopescu, T. G. Lorescu, D. Hagiules, M. Ceoropide, V. Urzescu, N. Măldărescu și alți.

DIN AFARA.

Austro-Ungaria. Ziarele din Viena sosite cu posta de astăzi ne comunică încă știrea despre declarațiunea sub-secretarului de stat Burke relativ la pozițiunea internațională a României. Cu toate acestea, cași când ar ști că vor avea să o comunice în numărul viitor, toate fără deosebire de partid se ocupă de cestiunea neutralității României, toate fără deosebire, unele cu mai mult, altele cu mai puțin zel, cer respectarea acestei neutralități. „Neue Freie Presse” crede, că România, strimtorată, cum este și părăsită de Europa se va arunca în brațele Rusiei și își va redica brațul contra Porții, că va deveni din vasal al Turciei un satrap al Rusiei. „Si de aceea, că o asemenea infamie este cu puțință, nu e vinovată nime altul decât prea înțeleapta diplomație europeană, care ignorează toate tractatele europene, care ar sili-o să se pronunțe lămurit: — Aceste cuvinte atât de drastice sunt însă după obiceiul ziarului „Neue Freie Presse.” tot-d'acum ostil Românilor. Îndeosebi acum mai turbosil de cât Turcii și precum se vede destul de rău informat, căci România n'a luat încă nici o hotărâre, eară diplomația europeană știa ce face când nu voia a se pronunța în cestiunea neutralității României de cât în ultimul moment.

„Deutsche-Zeitung” vorbește mai cumpătat și cu mai mult temei publicând următorul articol, care pentru noi are o deosebită importanță:

NEUTRALITATEA ROMÂNIEI

Primum din cercurile diplomatice următorul articol:

Viena 17 Aprilie.

Îndeosebi se crede că de sine se înțelege, că Rușii privesc teritoriul român ca pe un teritoriu propriu pe care le este permis al întrebuița ca bază de operațiune.

PARTEA LITERARA.

DEPESE INEDITE ALE CAVALERULUI DE GENTZ

către VOIVODII MUNTENIEI

(Dépêches inédites du Chevalier Gentz aux Hospodars de Valachie. Publiées par le Comte de Prokesch-Osten. Paris. E. Plon et Comp. 1877. III. Volume.)

VII.

La adresa Voivodului Grigorie Ghica.

(Urmare și sine)

Problema și-a găsit soluțiunea în întâmplarea provocată de către Providență. Eu sunt convins, că țarul Alexandru a respălat cu viața strimtorarea în care se simțea cuprins și că moartea sa este un efect al strimtorărilor sale.

Se înțelege, din aceste, nu urmează, că, murind țarul, pacea este asigurată: de oare-ce, precum ni s'a arătat mai sus, tocmai în Rusia rebelele se pregătesc de către di-

plomați și rolul Țarilor începe numai acolo, unde ele devin inevitabile.

La 12 Aprilie, Cavalerul de Gentz face împărțesire despre o nouă notă, în care guvernul Rusiei se plânge de purtarea Porții și resumă cuprinsul ei în următoarele puncte:

I. Se cere executarea tractatelor și în deosebi a promisiunilor făcute vicontelui Strangford, relativ la restabilirea statului quo din înainte de 1871 în Principate.

II. Punerea în libertate a deputațiilor serbești și respectarea art. VIII. al tractatului de București în favorul Serbiei.

III. Darea unui răspuns pozitiv la nota ambasadorului Minciacki.

Fără de a intra în fondul acestor puncte, să ne mărginim a constata, că ele sunt puncte, adică lucruri asupra cărora se discută diplomaticeste. La 21 Aprilie Cavalerul de Gentz arată, ce ar perde Poarta,

dacă ar ceda și ce ar perde, dacă ar refusa, el face un fel de socoteală diplomatică, „Bilan de ce que la Porte a à gagner et à perdre dans les deux hypothèses:”

1. „Cedând” cererilor Rusiei:

„Active” (avantage.) Lipsa tuturor pericolelor iminente. — Decuragiarea totală a insurgenților. — Șanse de a recăștiga întregul litoral asiatic ori cel puțin o parte a lui. — Arangiamentul definitiv a tuturor punctelor concertate. — Perspectivele unei păci depline și statornice.

„Pasive” (perderi și periclitări) Zero.

2. „Refusând”.

„Active” (foloase): Zero.

„Pasive” (perderi și periclitări): Resbot iminent, invasiune în principate, insurecțiune în Serbia, diversiune imensă în favorul Greciei, complicațiuni și pericole nemărginite.”

Curată socoteală! Par' că e făcută pe săptămână luminată din anul 1877. Era înse făcută pentru o săptămână luminată cu cinci-zece și unu de ani mai înainte; eară la 31 Mai, Gentz scrie: „După-ce măsurile înțelepte adoptate de către Poartă au pus capăt tuturor îngrijirilor la care demarșele Rusiei au dat naștere, nu va fi de prisos să aruncăm o privire asupra dispozițiilor ce se manifestă în St. Petersburg pe timpul, când nu se știa încă ce fel de răspuns va primi Minciacki.”

Adică Poarta a cedat, dar' calculul diplomatic al Cavalerului de Gentz nu s'a adevărit: discuțiunile diplomatice se urmează; rebelul se amână. dar' el rămâne mereu în perspectivă. Diplomația știe să tărască pacea în anul 1827 și să o mai menție și în acest an; la sfârșitul anului înse „Ambasadorii pleacă” și pacea nu mai e decât de nume.

Cu toate aceste încă și la „7 Aprilie 1828”, adică tocmai în zilele noastre, Cavalerul de Gentz scrie:

„Sunt persoane și chiar persoane foarte luminate, care în ciuda declarațiilor prea pozitive, pe care Prințul Lieven le-a făcut la Londra, în ciuda depeșelor circulare, în ciuda articolelor imprimate în „Journal de Saint-Petersburg, tot mai pun la îndoială, că țarul ar fi într'adevăr hotărât să atace Turcia. Eu numai împărțesesc aceste îndoieli și prea mult mă tem că până-ce v'e va sosi această scrisoare, Monsigneur, veți fi prea mult convins despre ceea, ce zic.”

Cavalerul de Gentz mai scrie la 2 Mai și mai scrie la 16 Mai; dar' această din urmă scrisoare nu mai găsește pe adresant: Voivodul Grigorie Ghica e refugiat. Resbotul s'a amănat de pe un an pe altul, de pe o lună pe alta, de pe o săptămână pe alta: în sfârșit Rușii au

Aceasta e însă în contradicție atât cu textul tratatelor, cât și cu părerile care s'au emis tot-d'una în Viena și Berlin. În tratatul de la 20 Aprilie 1854, în care Austria și Prusia își garantează reciproc teritoriul contra a ori-ce atac, era un articol suplimentar, în care "ocuparea Principatelor danubiane Moldova și Muntenia se declară ca fiind o periclitare a intereselor germane și austriace." În acest articol s'a statornicit: 1) Ca Austria să provoace categoric pe guvernul de St. Petersburg "de a evacua teritoriul Moldovei și al Munteniei, și ca Prusia să i dea sprijinire întru aceasta; 2) că toate măsurile pe care vre-una dintre ambele puteri le vor lua în urma unui eventual refuz al guvernului de St. Petersburg, să fie privite ca intrând în categoria demarșelor garantate prin tratat; 3) ca întotdeauna Principatelor Danubiene în Imperiul rusesc să fie luată drept "casus belli."—În urma somațiunii Austriei Engii numai de cât au evacuat Principatele danubiene.—În tratatul de la Paris s'a statornicit, că toate măsurile de apărare, pe care le vor lua principatele în lăuntrul orî în afară, vor trebui să fie statornicite, în înțelegere cu înalta Poartă, (Art. XXVI.) Chiar însă când guvernul României s'ar emancipa de tratatul de la Paris ori dacă s'ar declara incapabil de a-l face să fie respectat, România tot ar trebui să fie privită ca un teritoriu neutral, care nici într'un caz nu ar fi îndreptățit de a da sprijinire operațiilor resboinice ale Rusiei de cât "dacă s'ar hotărî a declara și din partea sa resbel Turciei. Numai dacă Rusia ar intra cu forța și în contra protestului declarat al guvernului românesc în țară, numai atunci acest guvern ar putea să fie scutit de răspunderea pentru cele întemplate."

De la anul 1854 nici interesul Germaniei și al Austriei pentru independența și neutralitatea Principatelor nu a slăbit nici nu s'au adoptat relativ la România principii de drept internațional ori chiar numai itern, care ar putea cătu-și de puțin justifica întrebunțarea, pe care opțiunile rusești ar voi să o facă de teritoriul român.

Trebuiește să ne cuprindă nimirea văzând că această mai importantă chestiune, de la care atârna succesele resboierei rusești, până acum din nici o parte nu a fost luată în considerațiune.

Aceste cuvinte ale unui diplomat sunt însele destul de lămurite spre a face ori-ce comentare de prisos. "Fremdenblatt" nu acordă Turcilor dreptul de a trece Dunărea; rămâne să mai vedem, dacă ea îl acordă Rușilor.—Noua fază de acțiune diplomatică devine tot mai probabilă.

Se scrie cătră „Tr. Baltt.“ După relatările din Constantinopol, au și început marșul strategic al armatei turcești în Asia și cu toate că opțiunea acolo are să lupte cu mari dificultăți de teren, se va termina poate în săptămâna aceasta. Ștutul general al acestei armate își va stabili cartierul în cetatea Kars, iar intenționa generală va rămânea tot în Erzerum. Dar și în Asia, ca și în Europa, armata turcă va aștepta mai-bucuroși pe inamic să vină, de-

cât să i meargă înainte, având acolo ca și aici locuri foarte bine fortificate, cari promit mai mult de la defensivă decât de la ofensivă. Și lipsa cea mare de mijloace de transport, ce domnesce la armata aceasta, nu i permite să înainteze în țara inamicului în coloane mari și regulate și ast-fel se va ținea binișor după mura cetăților sale.

Din contra însă, cavaleria neregulată, care s'a așezat în castră întărite la sudul cetății Kars, va fi dirijată pe teritoriul inamic îndată după începerea ostilităților. spre a purta acolo un „resbel cam după obiceiul sălbaticilor.“ Această cavalerie neregulată se compune însă numai din nisece triburi curde și arabe, cari nu prea sunt familiarizate cu tactica militară europeană, dar pot fi întrebunțate prea bine la serviciul de reconașteri. Pentru aceste triburi sălbatică, cari neam de neamul lor duc o viață nomadă, acest răboiu barbar va fi o plăcută ocupațiune, fiind-că atunci vor putea percepe contribuțiunii în vite, victualie și bani și apoi a tăia inamicului căile de comunicare. Forțele acestei cavalerii neregulate este numai de 11,000, din cari 7000 sunt Kurzi iar cel-laltți Arabi."

Englitera. Lordul de Granville atrage atenția parlamentului asupra protocolului, regretă, că proiectul protocolului nu a fost înaintat adunării, relevă, că în protocol nu mai este vorba despre garanțiile turce, pe când intențiunea expresă în protocol despre survegherea execuțiunii reformelor, trebuie să fie privită ca o presiune, despre care n'a fost înțelegere nici cu o putere europeană. Nu este o diferență esențială între protocol și memorandumul de Berlin. Pe timpul memorandumului de Berlin, Europa unită ar fi putut prea bine să îndemne pe Turcia să cedeze. Lordul Granville cere lumină asupra declarațiunii Rusiei, a Italiei și a Angliei, mai cu seamă dacă alte puteri au aderat la acele declarațiuni: regretă, că Turcia refuzând de a accepta propozițiunile puterilor, tot-d'una a dat să se înțeleagă, că n'are a se teme în nimic de la Anglia. Infine Granville justifică atitudinea opozițiunii

Lordul Derby răspunde, că Comitele Șuvailoff a fost contra publicării proiectului de protocol, și că sunt mai multe proiecte de protocol Cât privește omiterea garanțiilor pretinse mai înainte, acum a fost vorba mai mult, de a aduce o soluțiune pacifică; a trebuit să se acomodeze după relațiunile dintre Turcia și Rusia. Memorandumul de Berlin a produs măsură eficace, sau cu alte cuvinte, ocuparea militară a provinciilor turcești revoltate. Anglia n'a primit.

Ultimul articol al protocolului nu însemnează întrebunțarea de măsură coercitive contra Turciei, ci din contra, că, dacă Turcia n'ar implini unele lucruri, Anglia va consulta puterile, ce este de făcut. Dacă Eu-

ropa unită ar fi reușit cu cererile sale la Poartă, este îndoios în fața rezultatelor Conferenței din Constantinopol.

Cât privește declarațiunile, apoi Anglia a întreat pe Rusia, dacă e gata a desarma în cazul când se va semna protocolul.

Rusia a răspuns că aceasta depinde de conduita Turciei. După acestea Anglia a declarat, că este corăspunzător scopului, că, dacă protocolul ar rămânea fără rezultat, documentul să nu poată servi la nici un alt scop. Anglia a primit mijlocirea între Rusia și Turcia; dacă Anglia n'ar fi semnat protocolul, și-ar fi asumat toată responsabilitatea. Crede că trebuie să se abțină de ori-ce speculațiune asupra configurațiunii viitoare a lucrurilor.

Rusia Plecarea M. S. Imperatorului la armată se așteaptă cât de curând. Imperatorul nu va lua parte la companie, ci numai va inspecta trupele.

Nu s'a dat încă ordinul de declararea resbelului. Situația actuală sillesce pe Rusia la o acțiune oarecum unilaterală. Dintre puterile europene numai Rusia a mobilizat și modul brusc, în care Turcia respinge protocolul de Londra, ar cere dela Rusia un pas înapoi, ce nu se poate motiva cu nimic. Tercia vrea conflictul și împinge la resbel; dânsa nu numai a respins protocolul în circulara sa, ci a contestat în genere puterilor europene dreptul și posibilitatea, de putea în ver un mod, propune, proteje sau survegherea reformele interne în Imperiul turc.

Prin aceasta s'a creat o situație cu totul nouă, care înlătură și baza ultimei conferințe. Rusia, care a mobilizat pentru neavansarea semilunei spre Belgrad, pentru introducerea de reforme în imperiul turcesc spre asigurarea creștinilor, pentru garantarea și survegherea acestor reforme, — a dat în timp de cinciluni, un exemplu rar de intenție pacifice și apropiere posibilă. Turcia a respins toate ocașiunile oferite, de a da lucrurilor o turnură pacifică; ea împinge la deciderea armelor; Rusia care stă sub arme, care și-a manifestat iubirea de pace, nu poate ceda.

PREPARATIUNI DE RESBEL

Din Rușciuk se scrie către „Gazeta de Colonia,“ la 15 Aprilie:

„Actualmente s'a început și se urmează cu marșul armatei de la Dunăre și cu împărțirea ei după brigade. Până acum se observă o concentrare în direcțiunile următoare: Mai întăiu în direcțiunea de la Vidin și Lom-Palanka spre Calafat; acest corp va rămâne de 50,000 soldați și are la dispoziție materialul pentru două trenuri complete de poduri, adunat în fața insulei de jos de Vidin, și în fața satului român „Cetatea,“ după toate semnele. In-

dată ce se va începe resbelul se va încerca luarea „Calafatului“ ca un cap de pod pentru Vidin. Al doilea s'a pus un corp de 10—12,000 oameni între Rahova și Nicopoli spre valea Oltului și a Turnului Măgurele. Al treilea de la Ruscuc până la Turtulei: acestetrupe dimpreună cu cele acceptate în câte-va zile, se vor urca la cifra de 10—20,000. Al patrulea punct de concentrațiune se întinde de la Silistra până la Rasoava și va cuprinde 25,000 oameni. Al cincilea este în Dobrogea, unde până acum nu s'a concentrat nimic și trupele d'acolo sunt prea puține; dar urmează a veni altele atât de la Dunărea de sus, cât și din Constantinopol, în cât corpul de acolo în săptămâna viitoare va putea fi de 12,000 soldați.—Al șaselea pentru Varna de 22,000 până la 25,000 oameni. Al șaptelea corp se va concentra în poziție centrală de la Șumla până la Rasgrad spre dunăre de o parte, și spre Kazan și Osman-bazar la poalele Balcanilor, de altă parte, în număr de 32,000 până la 35,000 soldați. Se formează la Zamboli și Sagra un corp de rezervă, ce e deja de 8 batalioane și două baterii, un al doilea la Tirnova, cu 7 batalioane și trei baterii; al treilea între Sofia și Niș cu 16 batalioane, 6 baterii și un regiment de cavalerie; alte mai mici etape se află prin diferite puncte importante: Ia-imbazar, Bazardjik, Chiustendje, etc. Alte corpuri de rezervă se vor forma din batalioanele de Mustahafiz chemați de nou sub armă. Flotila dunării, care a fost adunată între Vidin și Ruscuc, s'a retras la Dunărea de jos, afară de 6 corăbii, unde se va împărți între Silistria Orșova și Tulcea-Sulina. Fortificarea strimtorii din „Balcan“ s'a început al'altieri sub conducerea a trei oficeri, cari au plecat acolo din Varna. Cerchezii au primit ordinul să fie gata. Al'altieri s'au deschis aici depourile de artilerie, așezându-se 96 tunuri pe șanțuri. De azi dimineață se lucrează necontentit la fortificațiunea și armarea cetății."

Cetia în ziarul „K. Kozluy.“

De când firul electric a transmis pretutindeni știrea mai ca pozitivă, că Țarul este gata a începe acțiunea de arme, după ce încetase orice acțiune diplomatică, mai toată presa streină nu încetează de a face responsabilă pe Rusia de cel mai mic pas spre fruntariile țării. Se vede că ultimele termopile prin care va trebui să treacă Rusia, este România, și trecerea prin România provoacă multe piedici. Aci este nodul gordian. Era de mirare cum toate cabinetele se făceau indiferente la hotărârea, ba chiar și amenințarea Rusiei de a trece granița României contra Turciei.

Toate ziarele oficioase se lepădau de ori-ce amestec și susțineau din toate răspunerile, neutralitatea statelor europene; au lăsat pe Rusia

până a pune piciorul pe malul Prutului și aci îl cer deslușiri.

Adevărat nimic mai lesne de cât a ridica mana. Dar responsabilitatea? dar tractatele, dar nevătmarea teritoriilor neimplicate? Dar turburarea liniștei fără cuvânt? Dar în fine bravarea bunelor reguli și legăturii stabilite?

Eată armele cu care mai toate puterile Europei vor să țină în loc pe Rusia. Reuși-vor? Vom vedea, destul că momentul nu este rău ales. Presa rusă și rusofilă dă strigăte de desperare și luptă cu putere, dar i se răspunde cu același indiferentism, cu care se răspundea la amenințările Rusiei.

SCRISOARE ADRESATĂ TIMPULUI

Joi 5 Aprilie 1877.

Domnule Redactore.

În fine o dată cu desrobirea părții de dincoace de Milcov de sub dictatura „Facțiunii,“ scîpă și lașul de administrațiune virtuosului său ex-prefect, pe carele dacă 'l vom socoti acum la așire, de ce a luat și de ce a făcut și produs, apoi zău nu știm ce adevăruri ar primi de la județ.

În fine d-nu A. M. Șendrea, prefectul de județ, d-nu Langu (iniștitul) prefectul de oraș și d. Călimănescu, șeful sargenților, și dau de asta-dată brațul în adevăr „liberi și independenți,“ cum ar fi trebuit în tot-d'una să rămână.

Ce se întâmplă însă:

Guvernământul de fapt al d-lui Holban prin ascultătorul său amic ministru N. Ionescu, de abia s'au fuit, și altă epocă numai puțin strelcicită, se arată.

Lumea care 'și oprise un moment risul a început iarăși a zîmbi și a se pregăti de ris cu hohot.

Guvernământului Holban-Anghel-Corjescu-J. Tacu-Hazu-Paladi (profesorul) Dudescu-Camban, îi succedază duple aparențe guvernământul dictaturii Mărzescu. În loc de „blanc-honnet“ acum e „bonnet-blanc.“

De la prima zi, imediat după depunerea jurământului și a schimbării scaunelor în anti-camara cabinetului prefectural, junele și inimosul nostru ex-agent la Roma, actualul prefect, imediat a început a justifica îngrijirea așteptătorilor de mai bine, prin cea mai perfectă slăbiciune, a nu face un pas măcar, fără controlul aprigului său amic și mentor d. Mărzescu.

Ș'apoi bietul prefect, pe lingă ciosan, are și nicovală: pe comatul său d. Tacu proenror-general; cărnia „facțiunea“ nu i permite a se retrage cu tot indemnul, de la putere: numai spre a putea măcar obține câte ceva de la junele ispravnic ex-agent diplomatic, pentru ca venitul cald să stea.

Cum vedeți, stăm bine de tot, și tot mai bine așteptăm, căci se zice că la oraș ne vine un „Prefect-Argus“ alt cumnat al d-lui mentor.

Resumatul însă? Resumatul e că vă pot prezice mai mult de cât sigur, că după ultima lecțiune dată prin picarea „facțiuniștilor“ la ultima alegere județiană, o nouă probă se va da prin reșuirea tot a

intrat în Țările Române și luptele s'au început.

Cu aceasta se termină cele trei volume de depeși inedite.

OCOLUL PĂMĂNTULUI

80 DE ZILE

VIII

Fix, în câte-va momente ajunsesse pe Vântură Lume care căsca gara privind, incredințat, că era obligat să văd totul.

„Hei bine, amicul meu, îi zise Fix, vi s'a vîsat pasportul?“

— A! dumneata ești, domnule! răspuse francesul. Îți mulțumesc. Suntem foarte în regulă.

— Și privești orașul?“

— Da, însă călătorim așa de iute, în cât îmi pare a călători în vis. Așa dar suntem la Suez?“

— La Suez?

— În Egipt?“

— În Egipt.

— Și în Africa?“

— Da, în Africa.

— În Africa! repetă Vântură Lume. Pare că nu'mi vine a crede. Inchipnesc-ți, d-le, că nu credeam să mergem mai de parte de cât la Paris, și această minunată capitală, am revăzut-o numai de la șapte ore donă-zeci mințe dimineața, până la opt ore patru mințe, între gara Nordului și gara Lion, priuța geamurile unei birje și p'o ploae torențiale! Regret! Cât mi-ar fi plăcut să mai revăd Pore Lachaise și ciroul de la Câmpul Elisei!

— Sunteți foarte grăbiți?— întrebă inspektorul poliției.

— Eu? an, dar stăpânul meu. Eram să uit, trebuie să cumpăr călțanți, și cămăși. Am plecat fără bagagiul, numai cu un sac de noapte.

— Te duc eu la un bazar unde vei găsi tot ce ți trebuie.

— D-le, răspuse Vântură Lume, ai zău! o bunădată! . . .

Apoi amîndou plecară. Vântură Lume vorbea mereu.

„Toate ca toate, zise el, numai să nu plece vapornl timp! mine.“

— Aveți timpul, răspuse Fix, este numai două-apre-zeci.

Vântură Lume și scoase ceasul cel mare.

„Donă-zeci? Nu se poate! La mine numai nouă și cinc-zeci mințe!“

— Ceasul d-le întârziează răspuse Fix.

— Ceasul meu? Ceasul familiei pe care l'am moștenit de la strămoșul meu, nu greșete nici cu cincil minute pe an. Un adevărat cronometru!

— Sciu ce este, răspuse Fix. Ai păstrat ora Londrei, care întârzie cu vr'o donă ore pe lângă a Suezului. Trebuie să ai grijă d'a așeza ceasul cu amiazul fiecărui țări.

— Eu să schimb ceasul, strigă Vântură Lume; nici o dată!

— Bine, dar nu va fi de acord cu sonalele.

— Atât mai rău pentru soare; a lui va fi greșala!

Și bunul băiat și puse ceasul în poșnar cu un gest mureș.

Cât-va timp în urmă, Fix i zicea:

„A'ți părăsit, Londra așa ingrahă?“

— Ba bine că nu! Merenrea trecentă, la opt ore seara, în potruva obiceiurilor sale, d-nul Fogg, se întoarse de la Club, și nu trecuseră trei carturi de ora și era pe drum.

— Dar unde oare se duce stăpânul d-mitale?“

— Tot înainte! Face ocolul pămăntului!

— Ocolul pămăntului? strigă Fix.

— Da, în opt-zeci de zile! O prisoare, dar între noi fie zis, n'o cred. N'are nici un înțeles. Trebuie să fie altă cauză la mijloc.

— A! e un original d-nul Fogg?

— Cred și eu.

— E bogat?

— Fără îndoială, și-a luat cu dânsul o sumăgoară bună, în bank-note tot noi! Și nu iconomiaște banii în cale! O probă! A promis o gratificație bună machinistului „Mougolia,“ dacă vom ajunge mai înainte de ora reglementară la Bombai!

— Și cunosci de mult pe stăpânul d-mitale?“

— Eu, răspuse Vântură Lume, am intrat în serviciul său chiar în ziua plecării.

Se înțelege de sine, ce efect produceau aceste răspunsuri în spiritul agitat al agentului polițienesc.

Această grabnică plecare de la Londra, puțin după fortigă, urma cea mare lăută cu el, cea grabă de a ajunge în țări depărtate, prețutul unei prisori escentrice, toate incredințau și trebuia să incredin-

țeze pe Fix în bănelile sale. Cesa ce se încredință Fix din conversația cu francesul era că Fileas Fogg nu va debarca la Suez și că, într'adevăr, mergea la Bombai.

„Departa o fi Bombai? întrebă Vântură Lume.“

— Departa, răspuse agentul. Vă trebuie vr'o zece zile pe mare.

— Și în ce țară e Bombai?“

— În Asia.

— În Asia?“

— Da.

— Drace! Să ți spun . . . e un lucru care mă îngrijese: . . . e lumina?“

— Ce lumina?“

— Lumina de gaz a lămpii mele, pe care am nitat să o sting, și care arde acum în socoteala mea. Am socotit și mă costă două shillings în fie-care zi, toată gase pe care mai mult de cât câștig eu, și înțelegi că dacă călătoria s'ar prelungi.“

Fix auzea el istoria gazului? Este de îndoie. Nu mai asculta, și lua o decizie. Ajunseseră la bazar. Fix lasă pe francesul și făcă tîrgușlia, i recomandă să nu întârzieze, apoi se întoarse cu grabă la consulat.

Fix, convins, era de singe rece.

„Domnule consul, zise el, nu mai am

candidaților conservatori la ambele colegii I și II, și atunci va fi permis să se întrebasă: „Fructuane, unde ești?”

Miscarea funcționarilor în România sub radicali.

ILFOV BUCUREȘCI Administrație (Urmare)

- D. M. Petrescu, ofițer de sergenți, înloc. cu M. Zlotescu (12 iunie 76)
— Patre Spătaru, ofițer de sergenți înloc. cu Vasile Dimitrescu (12 iunie 75)
— T. Popescu, sub-comisar în roșin, înloc. cu C. Lascu (12 iunie 76)
— I. Petrovič, sub-comisar în verde înlocuit cu I. Bădulescu (12 iunie 76)
— Consiliul general și comitetul permanent al districtului disolvate (17 iunie 76)
— Al. Lahovary, membru al comisiei centrale de Statistică, demisionat și înlocuit cu Ion Ghica (17 iunie 76)
— Chr. Atanasiu, sub-comisar în roșin, mutat și înloc. cu N. Doicescu (17 iunie 76)
— N. Doicescu, sub-comisar în roșin mutat și înlocuit cu Chr. Atanasiu (17 iunie 76)
— B. P. Hădeș, membru al comisiei centrale de statistică, înlocuit cu D. A. Sturza (22 iunie 76)
— V. Panaitescu, sub-comisar în negru, înloc. cu Tache Vasilescu (22 iunie 76)
— I. Popescu, ofițer de sergenți de zi, înlocuit cu C. Stefanov (23 iunie 76)
— D. Rădulescu ofițier superior la corpul telegrafo-postale, se distinge (30 iunie 76)
— N. Hariton comisar polițienesc la gara Tergoviște în loc vacant (23 iunie 76)
— D. Christescu, sub-comisar în albastru demisionat, înlocuit cu Alex. Mincă (2 iulie 76)
— Tache Vasilescu, ofițer al sergenților de zi din galben, trecut în altă funcție, înlocuit cu Nicolae Ionescu (2 iulie 76)
— Vasile Toncovici, șef de birou la divizia comunala înlocuit cu Mihail Nicolae (16 iulie 76)
— T. Măldărescu, șef de divizie, trecut în altă funcție, înlocuit cu G. Piersiceanu (16 iulie 76)
— Misail Carp, sub director al serviciului închisorilor înloc. cu T. Măldărescu (16 iulie 76)
— Ioan Rădulescu, numit ajutor de corespondență la divizia comunala, în loc vacant (16 iulie 76)
— George M. Ghica, directorul cancelariei eforiei spitalelor civile, demisionat, înlocuit cu Simeon Măhălescu (16 iulie 76)
— Al. Herescu, arhivar la oficiul central de statistică, trecut în alt post și înlocuit cu C. Peticari (21 iunie 76)
— C. Peticari, corector la oficiul central de statistică, născut și înloc. cu Em. Marinescu (21 iulie 76)
— Al. Ștefănescu, sub-comisar în verde, înloc. cu C. Alexianu (23 iulie 76)
— Alecu Iacovache, sub-comisar în roșin, destituit (23 iulie 76)
— N. Constandinescu, conductor postal, destituit (24 iulie 76)

- D. Ploșcoveanu, ofițer de sergenți de oraș, înloc. cu Xenofont Lepăduțescu (27 iulie 76)
— G. Tomescu, sub-comisar la gara Filaret, înlocuit cu Ion Băltărețu (27 iulie 76)
— Vasile Teodorescu, numit sub-comisar în roșin, în locul vacant (27 iulie 76)
— G. Piersiceanu, șef de birou în ministerul de interne, născut și înloc. cu G. Cernescu (29 iulie 76)
— M. Nicolău, șef de birou în ministerul de interne, născut și înloc. cu Ioan Calognoiu (29 iulie 76)
— G. Cernescu, ajutor de corespondență în ministerul de interne, născut și înlocuit cu Dim. Părvulescu (29 iulie 76)
— I. Calognoiu, șeful registraturii minist. de interne, mutat și înloc. cu Ioan Paun (29 iulie 76)
— Din serviciul telegrafo-postal, prin decretul No. 1510 din 3 August 1876, se distinge patruzeci și șase funcționari.
— Brătianu Mihail și Teodor Mihail, ofițierii în serviciul telegrafo-postal, destituiți (3 august 76). (Va urma)

8 APRILIE

La 8 Aprilie, aniversarea nașterii și proclamării Măriei Sale de Domn al românilor, s'a celebrat la 11 ore, în sânta biserică a Mitropoliei, un Te-Deum, de către P. S. S. Episcopul Ghenadie, fost Episcop Argeș, asit de P. S. S. Vicarul Mitropoliei și înaltul cler.
La această serbare se aflau față: d. ministru-președinte împreună cu ceilalți d-ni ministri, d. președinte al Adunării deputaților împreună cu d-nii deputați aflați în capitală, casa civilă, și militară a M. S. Domnitorului, d-nii prim-președinți ai înaltelor curți de casație și comptari cu mai mulți din d-nii membri și procurori ai acelor curți, curțile și tribunalele. D-nii prefeți ai poliției capitalei și districtului Ilfov, consiliul municipal, ofițerii superiori din garnisonă, înalții funcționari ai Statului și un numeros public.
Un detașament de infanterie se afla în curtea Mitropoliei, pe care, după terminarea, serviciului religios, l'a trecut în revistă d. ministru de rebel.
Această zi de sărbătoare națională s'a anunțat publicului Capitaliei prin 101 salve de artilerie.
Un mare număr de notabili și funcționari s'au mers, în urmă, de s'au înscris la Palat, ca și d-nii miniștri, fiind primii a prezenta omagiilor lor I. L. L. Domnitorului și Doamnei, cu această ocaziune, d. prim-ministru, în numele guvernului, a rostit următorul discurs:
„Măria Ta.
Astăzi se împlinește un-spre-zecă ani, când Țara era frământată și turburată de îngrijirea ce avea pentru condițiunile ei de existență politică și națională.
Astăzi de și țara se află în condițiuni și mai grave și mai amenințătoare, ea totuși privește cu liniște și încredere în viitor, pentru că are pe Tronul României pe Acela care a răspuns la apelul său de acum 11 ani cu atâta devotament și curaj și a scint în toate ocaziunile cele mari să identifice dorințele Sale cu ale Națiunii.

„Zina dară de astăzi fiind tot-o dată ziua nașterii Măriei Tale și ziua plebiscitului, este o zi dragă Românilor ca o zi de bun ajutor patriei noastre.
„Să trăiesc Măria Ta!
„Să trăiască Măria Sa Doamna!
Măria Sa Domnitorul a bine-voit a răspunde:
„Sunt foarte mișcat de cuvintele ce mi' adresateți. Am toată încrederea că, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu concursul Națiunii și al armatei, vom trece aceste timpuri grele și că țara va fi păzită în frântura care amenință Oriental.
„Imprejurările de astăzi sunt mai serioase de cât erău acum 11 ani, când M'am pus în capul Națiunii care M'a ales; cu toate acestea nu M'at tem, căci sunt convins că Românii n'au uitat nici bărbăția, nici prudența strămoșică, cu care Țara s'a strecurat prin atâtea greutăți.
M. S. Domnitorul a mers eră, 7 ale curenței, la Giurgiu, spre a inspecta batalionul de dorobanți, escadrenele de roșiori și de călărași, cari se află acolo în garnizonă.

SCRIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Londra, 18 Aprilie.
După o știre acreditată prin cercurile diplomatice locale, vor avea loc negociațiuni între cabinetul de aici și Poartă, în privința unui eventual atac a flotei turce asupra Odessei, fiind în interesul comercial al Angliei, ca acest emporiu se rămână neatinț în rebelul viitor. Prin urmare, cu greu se va întempla o bombardare a acestui oraș, chiar și dacă torpedele ar permite apropierea flotei turce.
St. Petersburg, 18 Aprilie.
Știrile răspândite relativ la o eventuală schimbare în ministerul turcesc nu se a-deveresc și par inexacte. Împăratul și marele duce ereditar vor pleca la Chișinău Vineri și vor sosi Lună.
Londra, 18 Aprilie.
„Morning-Post, este informată, că comitele Șvaloff, dacă se vor termina negocierile pendinte, va părăsi Londra pentru scurt timp. Acest pas nu învolyă nici o schimbare a relațiilor între Anglia și Rusia, ba călătoria poate să aducă în fine o înțelegere.
„Daily News, recomandă ocuparea Constantinopolului din partea Angliei, în cazul când Rusia ar manifesta velleități asuprăi. Dar ocupațiunea s'a nu se termine cu inapoarea orașului iar în mânele Turciei, dacă ocuparea se va face pentru interesele Angliei.
Constantinopol, 17 Aprilie seara.
Situațiunea este neschimbată. Consiliul de ministrii ține ședințe în toate zilele. Se crede că supuși ruși vor fi scoși din țară în caz de rebel. Ambasada rusă n'a primit încă ordin de plecare.
Din Chișinău se anunță, că delegații muntenegrezi sunt așteptați acolo. Se crede că vor avea o înțelegere cu Țarul și cu principele Goronceoff care poate va însoți pe împărat.
Din Rucicuk se știe: Consiliul local rusă căpătă ordinul, de a fi gata de plecare: generalismul Abdul-Kerim-pașa a sosit astăzi aici însoțit de Ahmed Einb-pașa și mâne pleacă la Silistra. 70 tanniri krupp au sosit aici.
După știrile din Varna, ștabul general turc a ajuns acolo și se pregătesce a pleca la Ruseinik.
Din Tulcea se anunță, că au mai venit două monitoare turcesce spre întărirea flotei dela gurile Dunării.
Viena, 18 Aprilie.
„Cum ni se anunță din cercuri diplo-

matice, Cabinetele din Viena, Paris și Londra s'au notificat în București, că raportul stipulat în tratatul de Paris între România și Turcia, va fi considerat, ca ne mai existând, din momentul ce România ar participa la Acțiunea Rusiei. (D. Z.)
Constantinopol, 18 Aprilie.
Relativ la ocuparea punctelor de pe teritoriul român nu s'a luat încă nici o hotărâre: guvernul nu va lua hotărâre de cât în momentul, când rușii ar trece Prutul.
Cattaro, 18 Aprilie.
Vapornul rusesc, Kornilow, aducând cereale pentru Muntenegru, a primit ordin de a se întoarce nu mai de cât la Odesa. Ordinul era atât de stărnitor în cât vapornul nu a putut duce-oara toată povara, ei a fost silit a dnce în eme peste 2000 saof. — Din Cetinge se anunță că reprezentantul Militar rusesc pe lângă Principele Nichita, Colonel-locotenent Bogoljuboff a primit condacerea statului maior muntenegrean. Colonelul Bogoljuboff nu de mult a primit de la Țarul Alexandru o sabie de onoare cu inscripția „pentru bravură.
NOUTĂȚILE ȚILEI
Corpurile Legiuitoare, ne spune „Monitorul Oficial“ de azi, sunt convocade în sesiune extraordinară la 14 Aprilie (Joi).

Regulamentul rechișiunilor militare. În același număr al „Monitorului“, citim și regulamentul rechișiunilor militare, al cărui coprius, interesând toată țara, în fața preșăștirilor de rebeli, îl vom publica într-unul din numerele viitoare.
Prefecșii noi. D. Georgian este numit prefect la Iași în locul d-lui Șandrea demisionat; d. Plișos, prefect la Cahul, în locul d-lui Șerbănescu demisionat.

După otirirea Senatului din anul trecut (Vezi Monitorul de la 5 Maiu 1876), alegătorii, cari s'au înscris din noi la începutul anului nu au drept a vota, deașa nu prezintă otirirea definitivă a Curții de Casație. Să protesteze în scris d-nii alegători, când birourile vor aduce la vot alegătorii ce nu îndeplinesc această condițiune.
Numiri în armată. Locot-colonel Fălcocanu Ștefan este rechemat din neactivitate în funcțiunea de director general al ministerului de rebel, aflată vacantă.

Colonelul Haralambie Nicolae este numit comandant al milițiilor din diviziunea 1 teritorială.
Colonelul Costaforu Vasile este numit comandant al milițiilor din diviziunea 2 teritorială.
Colonelul Dimitrescu Nicolae este numit comandant al milițiilor din din diviziunea 3 teritorială.
Colonelul Mavrichi este numit comandant al milițiilor din diviziunea 4 teritorială.

Acești funcționari se vor retrubii din deditate ce se vor deschide, pentru concentrările de estimp, la ospitalul personalului statului-major general.
Rechișiune. Azi toți locuitorii din capitală cari au cai, au fost aduși la prefectura de Ilfov, împreună cu caii lor, pentru a se alege numărul trebuințos artileriei... din cai săi proprietarii lor, nu se acie, căci călătoria nu deșingese bine.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVIȘE

Table with columns: VALOAREA, Cursul, Ofertă, Preț. Includes rows for Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, Act. (fr. 200), etc.

CURSUL DE BERLIN

Table with columns: Actiunile căilor ferate române, Obligatiunile române, Prioritățile căilor fer. rom., etc.

CURSUL VIENEI

Table with columns: Metalice, Naționale, Renta în aur, etc.

CATRE ALEGATORII SENATORIALI COLEGIUL II-lea

Alegătorii conservatori din colegiul II sunt invitați a se întruni mâne Dumnică seara la 8 ore, în Palatul Dacia, pentru a convorbi asupra candidaturii ce vor voi să propună.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI (Agenția Navas) Constantinopol, 20 Aprilie seara.
D. Layard, noul ambasador al Englierei, a sosit în momentul acesta. Va face mâne vizită marelui-vizir.
O mulțime de supuși Ruși au plecat din Constantinopol.
Circulă șgomotul că Miridișii s'au supus.

nici o îndoială. Am prins omul, face pe escentricul, care vrea să facă ocolul pământului în opt-zeci de zile.
— E isteț atunc, răspune consulul, vrea să se întoarcă în Londra, după ce va dejuca poliția celor două continente.
— Să vedem, răspune Fix.
— Nu te încolți oare?
— Nu.
— Pentru ce atunc acest fur a fînt să s'î se vîșese paportul la Suez?
— Pentru ce?... Nu acîi, domnule consul, raspune agentul, dar ascultă-mă.
Și în câte-va cuvinte, raportă principalele puncte ale convorbirei sale cu servitorul zisului Fogg.
„Al dreptate, zise consulul, toate indiciile sînt contra acestui om. Ce o să faci?
— Să trîmîț o telegramă la Londra cu cerere grabnică să mî aducă un mandat de arestare la Bombai, să mî îmbarchez pe „Mongolia“, și să mî urmăresc hoțul până în India, și acolo, pe teritoriul nostru să mî preînt politicou cu mandatul într-o mîna, iar ceal-altă mîna să T o pun pe umăr.
Zicînd aceste cuvinte cu receală, agen-

etl pleacă și merge drept la biroul telegrafic. De acolo trimise directorului poliției mitropolitane telegrama ce vîșurăm.
Peste un sfert de oră, Fix, cu ușornul său bagagiū în mîna, hani destul în buzunar, se suia pe „Mongolia“, și vapornul abură pe apele mării Roșii. (Va urma).

CONCERTUL LUBICZ

Când producțiunile de artă se manifestă la finele sezonului, ele întîmpină tot-d'una pretențiuni mai mari din partea publicului, care s'a obosit gustând, după circumstanțe, sau prea mult sau prea puțin. Ast-fel programul se aleg după această dificultate, ce trebuie învîșă.
Prima număr al programului d-nului Lubicz ne-a adus un concert de Reinecke ale cărui motive desfrîndă-se lin, a-proape monoton, țin totuși pe ascultător cuprinsa de interes, cel puțin prin respectul, ce tot-d'a-una l' au avea o operă bună,

chiar și dacă îi lipsește schintea divină, de care au parte nu mai cei aleși.
Esecutarea acestui număr, ca și a tuturor celorlalte, sub toate raporturile a fost corectă, ear nu după tipul modern, prin care opere de artă (câte o dată) se degradează la niște reprezentațiuni personale a celui ce esecută.
Poent estic al concertistului, țînuta moderată dar sigură a esecuțiilor tenelor, sînt producțiunile generalminte recunoscute, pe cari auditorii le-a gustat cu plăcere, sîră a simți nu prea mare dor după o originalitate artistică.
Concertul Hiller excelează, cu deosebire la început, prin un fel de întrebări și răspunsuri cuprițioase și vizătoare, în urmă printr-o fantastică misterioasă, după care vine apoi concluziunea brillianță cu un pas artistic de o îndrăzneală sigură. Mișcările ritmice sînt alese prețnîndenț cu mare feriere.
D-ra Cucino știe esecutat partea cu abilitate și inteligență; este de relevată mai en seamă claritatea pasagelor grele în respectul tehnic și armonie, de cari Hiller știe pune sîră multă creștere. Din pianissimo, ce urge en mărgăritarul,

precum și din tremollo și saltul-octav se cunoașce școala d-lui Lubicz.
Prin Rossini ajungem la partea vocală a Concertului, ce a fost reprezentată în modul cel mai plăcut de Domnișoara Assan.
Maestrul Rossini, un corifeu din arriergarda artei italiene, a adus un ornament și un buchet bogat pentru muzica de Concert, ce și datorează immortalitatea mai ales plăcutei ușurîțe, care se poate înțelege și primi de toți ascultătorii.
Dacă Hanslick declară de o barbarie modernă șmulgarea arielor de opera pentru concerte, de sigur diusul prin asta nu înțelege acele piese frumoase ale coloraturii italiene, cari n'au în sine nici un conex cu opera din care sînt scoase.
Paralel cu acest avantajul merge nepătrivirea textului cu muzica. Ori-șe fel de cuvinte se pot uni, sîră pagubă, cu pasagelile ce urge în valul de armonie; aci este vorba numai de efectul tonurilor: Rossini n'are de profesor pe un Wagner, și cuvintele sale proprii sînt semnificative: „Cine a uzit una din operele mele, le-a avut pe toate.
D-ra Assan ne-a surprins cu atât mai

plăcut prin esecutarea ariei din Semiramis, cu cât aceasta se reprezintă rare-ori.
Netezirea registrelor tonurilor, timbru limpede și o menajare a respirațiunii stădiată în mod remarcabil, an arătat valoarea acestei arii, precum și acelei din Dinora de Meyerbeer. Deși aceasta din urmă, dnpă forțele disponibile, s'a reproducut foarte bine, s'a observat însă o scurtare prin transpozițiune. Ori-șe de mare a fost influința Italiei asupra lui Meyerbeer, el totuși a adus destulă școlă clasică moștenită, pentru a pune de basă a creațiunilor sale un caracter rezolat, care la ori-ce arie se manifestă în alegerea felului de ton ce i se cuvine, și din care cauză transpoziția coborîță a d-rei Assan a făcut un efect straniu în pasagelile înalte.
Resumînd tot ce s'a produs, concertul Lubicz se poate considera ca unul dintre cele mai bune din acest sezon, și șentem recunoscătorii pentru o dispozițiune mai dăuce și mai primăveratică, după producerele din urmă a le D-rei Dudoș, care ne reaminteaș prea mult șgomotul rebelului.

